

[Arbejdsministeren]

der dér, så vidt jeg kan vurdere, ca. 30 konkrete initiativer, som alle sammen udmærker sig ved at være under gennemførelse.

Se, det er jo det, der adskiller det fra Socialdemokraternes forslag. Det, vi redegør for, er det, der er ved at blive gennemført. Hvis jeg husker undervisningsministerens redegørelse rigtigt, er der vel dér også 20-30 forslag, der er ved at blive gennemført, og ting, der allerede er gennemført. Så der er faktisk gennemført ganske mange ting, som fru Lilli Gyldenkilde også sagde.

Jeg vil da gerne give fru Lilli Gyldenkilde og også fru Jytte Andersen en del af æren. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at Socialdemokratiet og SF havde råbt højest. Jo, men sådan opererer de to partier jo. Vi andre taler lidt mere sagte, men vi gennemfører lige så mange ting, og det er jo i og for sig det væsentlige.

Så der er ganske mange ting, som er ved at blive gennemført, og nogle ting, som er gennemført. Det synes jeg vi alle sammen skal være glade for i stedet for at prøve på at nedvurdere det. Jeg vil i hvert fald anbefale fru Jytte Andersen, at hun bruger weekendene til at læse redegørelserne én gang til. De kom jo lige før jul, og hvis de er læst under julefreden, kan det godt være, der er noget af det, der er smuttet.

Så skal jeg lige sige, at kvindearbejdsløsheden i faktiske tal er faldet med 18.000 fra 1984 til 1987. Der er altså et reelt fald i kvindearbejdsløsheden absolut. Jeg synes, det er forkert, hvis fru Jytte Andersen prøver på at foregøgle, at det skulle være det modsatte. Det er ikke tilfældet. Kvindearbejdsløsheden er faldet. Det er væsentligt at slå fast, fordi det er med til at give håb til de kvinder, der skal tage uddannelse for at få beskæftigelse.

Jytte Andersen (S):

Jeg har faktisk læst dette bilag meget grundigt, og jeg har også hæftet mig ved, at man med en meget bred pensel har beskrevet alle de ting, som er foregået med bidrag fra Arbejdsministeriet og fra Undervisningsministeriet det sidste 1½ år. Det har sneget sig op til, at 1.466 kvinder har været på kvindeuddannelsesaktiviteter. Ja, det er tallene fra bilagene, og jeg stoler i den sammenhæng på tallene. Men 1.466 over en 1½-årig periode, ærlig talt, det imponerer os ikke.

Det er også rigtigt, at der i bilaget er en liste over påtænkte og allerede igangsatte initiativer.

Det eneste opløftende er, at man har nedsat en projektgruppe, som skal komme med en model for en længerevarende arbejdsmarkedsuddannelse for voksne kvinder. Den ser vi frem til. Vi håber på, at den vil leve op til nogle af de forventninger, vi kan have på basis af de forsøg, der er gjort, nemlig at det bliver en længerevarende uddannelse med kombination af almen uddannelse og praktik, med mulighed for også at få tilknyttet projektvejledere og med mulighed for vejledningskurser osv. osv.

Vi håber også meget på, at arbejdsministeren vil anvise, hvor pengene til den uddannelse skal komme fra. Men ellers må jeg ærlig talt sige, at det ikke virker overbevisende. Der står ganske vist, at kvinder skal vejledes. Det er sådan, at til næste år vil der efter al sandsynlighed være 30.000 langtidsledige kvinder. Jeg spørger: hvor mange af dem kan komme på vejledningskursus? Hvor mange af dem vil man konkret tilbyde noget uddannelse?

Videre fremgår det, at man gerne vil se på erfaringerne med projektledere til de forskellige kurser, hvor man altså får brudt nogle lanser i forhold til det traditionelle mandesystem, som arbejdsmarkedsuddannelserne er. Her siger man overraskende nok, at projektledere til fremtidens forsøgsprojekter i højere grad skal rekrutteres i systemet. Hvorfor det? Hvorfor skal man ikke have nogle friske kvinder og mænd, der kommer udefra og også ser lidt kritisk på systemet? Er det helt rigtigt, at projektledere skal rekrutteres fra lærerkorpset, et lærerkorps, hvor vi ved at de ikke har de nødvendige kvalifikationer i forhold til de behov, kvinderne rent faktisk har? Jeg kunne nævne en stribe eksempler; det vil jeg ikke gøre her en sen fredag eftermiddag.

Jeg har stillet spørgsmål i Arbejdsmarkedsudvalget på alle de punkter, hvor jeg faktisk mener, at der er brug for en langt, langt højere grad både af prioritering og konkretisering.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Nu var fru Jytte Andersen oppe for anden gang og kom desværre i tidnød første gang; det var måske derfor, vi ikke fik svarene. Men der er faktisk et par svar, jeg synes fru Jytte Andersen skylder os.